

все нови сцени, все грозни сцени,
кървави сцени, сърцераздерни.

В лозята горе, в бахчите долу,
редом на окол, дето погледнеш,
всяка полянка с трупе покрита,
всяка трапчинка гнетена сякаш,
и затлъчена с трупе Бедечка
в кръве подгизла, с кръве преляла.

Дет'ся озърниш ужаси видиш!

Но тамо горе на свети' Тодор,
дето най-първо се започнало
онуй дивашко, читашко мщение,
потрошен тамо народ безброин.

То свят, ти казвам, свят там загинав
цял баир гледаш с мритви обсеян
грозно избити, потирколени
един до други, един връз други.

Вместо аязма кръвие потекло

И поток кървав тече надолу.

Низ градът редом, от Намезгяхът
във всяка джамия и турско гробие,
до всякой камък убит ще видиш;
всички чяршии, улица всяка
с мритви наслани. Дето поминеш
трупове тъпчеш, глави прескачаш.

От всяка къща рухнала кръв подей;
цял град обагрен с потоци кръвие!

А наш'те черкви, наш'те светини!

Какво да кажа? Как да изкажа?

Все осквирнени, все опленени
и задимени, та изгорени.